

In dagboek nummer 26 hebben we u verlaten midden in de motorcrisis. We hadden verschillende problemen met de hoofdmotor. De waterpomp lekte en de aandrijving van de waterpomp was losgelopen. In het onderdelenboek van de Kromhout, dat aan boord ligt, stonden een tiental namen en telefoonnummers van mensen die kennis en soms onderdelen van deze motor hebben. Tja, hoe oud is deze informatie? Dus via internet maar eens gezocht of deze personen nog actief zijn. Wat bleek, twee waren overleden. Enkele waren in het buitenland op vakantie. Er bleven drie kanshebbers over, Niels Muller, Jan van Leeuwen en Egbert Kuipers. Pasman in Baak had ik zelf bedacht. Pa Pasman uit Baak, een dorp net onder Zutphen, heeft ooit een motor voor onze Volvo Amazone gereviseerd. Via Ben van de firma Pasman, kreeg ik het adres van een bedrijf dat speciale keringen kan leveren. Maar ook die waren met vakantie. Niels kreeg ik aan de telefoon, hij kon me wel aan een nieuwe kering helpen. Die moest hij dan wel uit zijn magazijn in Noord Holland ophalen. Toen ik hem sprak stond hij in Amsterdam en vertelde hij dat hij in Makkum woont. We hadden een goed gesprek en verschillende gezamenlijke kennissen passeerde de revue. Allemaal mooi en goed. Want ik heb niets meer van hem vernomen, bellen, inspreken, appen, niets nada, geen contact.

Dus Egbert opgebeld. "Ja kom maar, ik heb nog een waterpomp liggen voor een Kromhout TS117, zegt mijn kameraad Romke". Dus wij in de auto, naar Zwartsluis waar Egbert ons met koffie en koek ontvangt. Heel gezellig. We krijgen een verhandeling

Egbert Kuipers van de Motoren club Zwartsluis. Zij beheren samen een grote collectie 100 jaar oude oliemotoren. Kromhout, Brons, Industrie, Thomassen, Van Berkel om maar een paar motormerken te noemen.

over de held van Egbert:

Michiel de Ruyter. Best interessant .

Even later komt ook Romke binnen. We leggen uit wat het probleem is met onze Kromhout.

Het blijkt een bekend probleem te zijn dat de waterpomp gaat lekken als er roest op de waaier komt op het vlak waar de kering tegen moet afdichten. Een modernere oplossing is een kering met een zo genaamde meelooping.

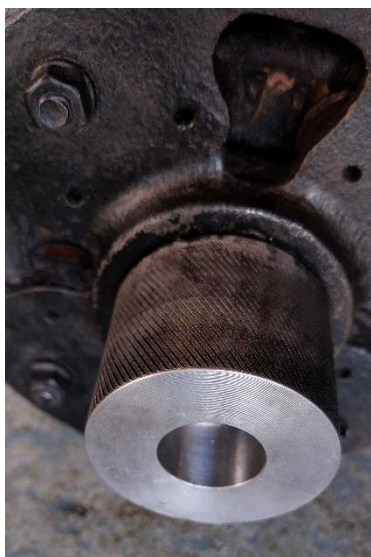
Technisch verhaal, (maar de kering die Niels had kunnen leveren was ook van dat type) maar voor wie het echt weten wil. Op de foto hiernaast is een dergelijke kering afgebeeld. De ring die nu los ligt heeft een ceramisch loopvlakje, het zwarte gedeelte. De ring in het lagerhuis is ook van ceramisch materiaal. Om de zaak te monteren draai je de losse ring om en legt hem over de as zodat de loopvlakken op elkaar komen te liggen. Als de waaier op de as wordt geplaatst druk die een veer samen die zorgt dat de ceramische vlakken op elkaar drukken en zo afdichten.

We kopen van Egbert een oude waterpomp en krijgen er een dynamo bij, die is weliswaar 12V maar kan tijdelijk onze 24V dynamo vervangen als dat nodig zou zijn. Als ik deze pomp openmaak om de kering te controleren blijkt er een 'moderne' kering in te zitten.

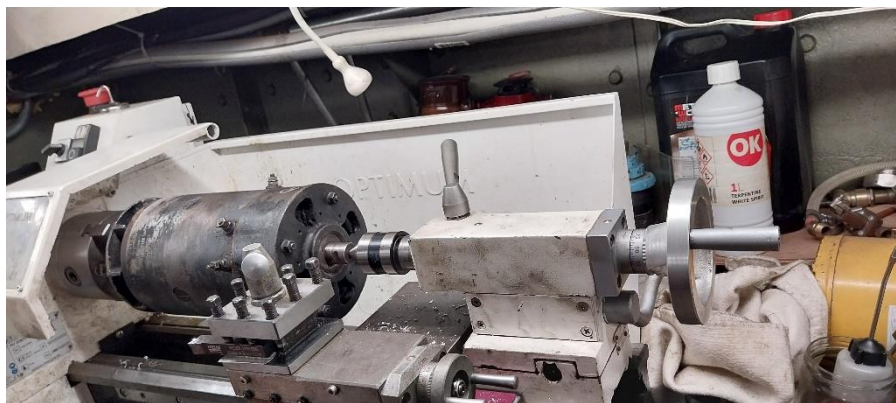
Wat nog een verschil is, is dat deze pomp van aluminium is en niet de juiste aansluitingen heeft voor koelwaterleidingen van onze motor. Dus gebruik ik de waaier met het lagerhuis waar ook de kering in zit en monteer die met onderdelen van onze gietijzeren koelwaterpomp.

Daarmee is één probleem opgelost. Nu de aandrijving die via de dynamo loopt aanpakken. Eén optie is de 12volt dynamo te plaatsen die is qua maat gelijk aan onze dynamo. Die dynamo werkt als aandrijfvas voor de waterpomp maar zal na een tijdje de motor niet meer starten omdat de startaccu's leeg zijn geraakt. Een andere optie is de beschadigde as op een draaibank opzuiveren en een aangepaste bus plaatsen. Paul en Mariëtta, van de klipper Avontuur, hadden van ons probleem gehoord en belde op om te bespreken of zij ons kunnen helpen. Nou, dat kon. Paul heeft een draaibankje aan boord waar je hele mooie dingen op kunt maken.

Wij naar Deventer, waar de Avontuur ligt, gereden met alle onderdelen. Gezellig koffie met Monchou taart die Corrie de avond er voor gemaakt heeft.

De nieuwe koppelbus

De dynamo op de draaibank bij Paul op de Avontuur

Vervolgens de werkplaats in gedoken waar Paul de zaak weer keurig voor elkaar maakt. Eerst de as weer netjes glad gedraaid. Daarna van aluminium een vervanger gemaakt voor de koppelbus die niet meer op de beschadigde as past.

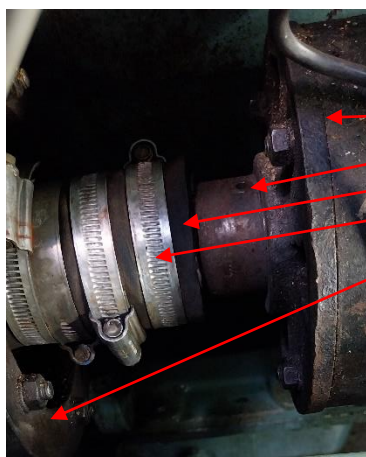
De buitenkant van de bus is met de kartelroller van karteltjes voorzien zodat de rubberslang die er overheen komt voldoende houvast heeft.

De waterpomp is doormiddel van een rubberen slang gekoppeld aan de dynamo die zelf met een dergelijke koppeling aan de motor is gekoppeld.

Daarbij is de slang over de koppelbussen geschoven en met slangklemmen vast gezet,

De oude uitgesleten koppelbus

*Dynamo
Koppelbus
Slang
Slangklem
Koelwaterpomp*

Zo nu alles weer in elkaar zit kunnen we verder met onze reis

Donderdag 22 augustus
 en we hebben Droogdok Groningen
 en de Finse Haven verlaten en zijn
 door de stad naar de Noord-
 Willemskanaal gevaren. Het is een
 leuke maar ook lastige stad om door
 te varen. De bruggen worden met de
 hand bediend door brugwachters die
 op de fiets een stukje mee gaan naar
 de volgende brug. Er is weinig
 communicatie want de centrale post
 geeft alleen maar berichten tussen
 de schepen en de brugbediening.
 Regelmatig moeten we wachten

De Finse Haven, met het droogdok op de achtergrond.

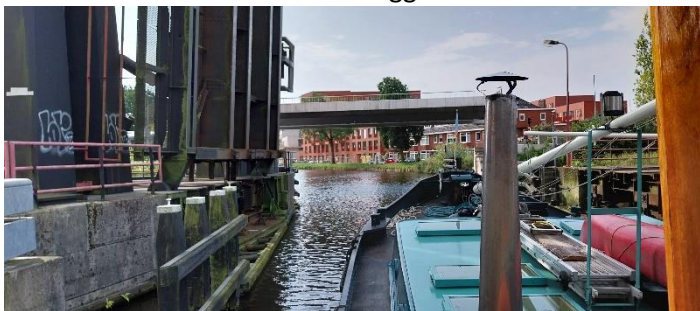

De Trompbrug, het is een draaibrug voor voetgangers.

gebruiken. Dus drijft het schip voor een brug wat rond terwijl
 de wind ook mee wil doen met dit spelletje.

De bedieningstijden van de meeste bruggen bleken verruimd,
 we hadden dus een half uur eerder kunnen gaan varen.
 Maar goed, we raken niets en komen zonder problemen de
 stad door.

Bij het plaatsje Glimmen passeren we de Witte Molen. Vlak
 daarna willen we aanleggen, maar de hele kade is afgezet als
 werkgebied voor een aannemer en stuift het witte zand in de
 rondte. Dus varen we door en leggen aan in Eelde.

Bij de Van Hallbrug passeren we drie bruggen in één keer, De Van Hallbrug zelf, de Spoorbrug Groningen en de Zaanbrug in de Koeriersterbaan.

*Het huidige rijksmonument "De Witte Molen" werd
 in 1892 gebouwd. De watermolen is voorzien van
 een vijzel en bemaalt daarmee tegenwoordig op
 vrijwillige basis de polder Glimmen.*

zonder dat duidelijk is waarom. Dat wachten is
 onhandig want er is veelal geen gelegenheid
 het schip vast te maken of om de spudpalen te

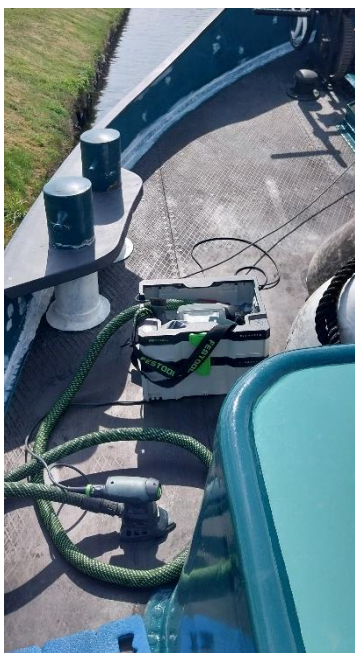

*Bij het Groningermuseum staat de ijsbeer het
 water op te warmen met zijn ochtendwater.*

Zaterdag 24 augustus varen we over het Noord Willemskanaal en de Drentse Hoofdvaart naar De Punt

Cor verlaat het schip om een weekje pedicuren en wat voor de Zonnebloem te doen. Ik ga die week verder met het schuren en schoonmaken. De boeiing en de dekken worden aangepakt om ze vervolgens te schilderen. Zodat het schip er weer heel netjes bij komt te liggen

Het dek gaat in een mengsel met lijnolie. Het voordeel is dat de eventuele roest als het ware impregneert met olie waardoor de roest gestopt wordt.

Ik gebruik 60% lijnolie, 35% Owatrol olie met een scheut siccatief en twee eetlepels grafiet voor de kleur.

Als het er net op zit is het diep zwart maar na verloop van tijd wordt het wat grijs. Even goed alle vuil en zand opruimen en dan kan het zo over de oude laag heen gezet worden. Het blijft een paar dagen een beetje plakkerig aanvoelen vooral op hete dagen. Het trekt dan wel goed ik alle kieren en spleetjes zodat daar geen roest ontstaat.

Van zondag 1 september maken we een rust- en 'rommel maar aan' dag en op maandag 2 september gaan we van De Punt naar Boven Smilde, en leggen aan bij de Van Liersbrug in de Drentse Hoofdvaart. Dinsdag haalt Cor de bus op, bezoekt haar zus in Roden en haalt op de terugweg de wekelijkse boodschappen. Ik stort me op het laatste stuk van de boeiing om te schuren en schilderen.

De kabeljauw met de Haarsluis op de achtergrond

Woensdag 4 september zetten we de tocht voort van Boven Smilde naar De Haarsluis waar we beneden de sluis afmeren.

Op maandag gaan we van de Punt naar Boven Smilde, naar de ligplaats bij de Van Liersbrug.

Woensdag varen we door naar de Haar.
Langs dit stuk Drentse Hoofdvaart staan vier beelden die bij elkaar horen.

Wat de volgorde is weet ik niet zeker.

Links lijkt me beeld 1 de Aarzeling.

Rechts is beeld 4 Volharding

Het vijfde beeld sluit de rij
“Verbeeld landschap” van Adriaan Rees gemaakt van
Kalkzandsteen

Langpootmuggen op het
raam van de stuurhut.

En kabouters op de
dukdalven voor de sluis.

Donderdag 5 september gaan we van De Haarsluis naar Havelte.

Onderweg tanken we diesel voor de komende winter.
Met 130 cm op het peilglas zitten de hoofdbunkers weer vol.

We passeren vaak bijzondere bruggen. Nu zijn het twee bruggen die gelijk open gaan. In Groningen passeerde we op nog geen 50 meter driebruggen. Als de bruggen recht in het vaarwater liggen is het niet moeilijk mikken maar komen erg veel bruggen tegen waarvan de doorgang scheef ligt ten opzichte van het vaarwater. Dan moeten we extra uitkijken om geen schade te varen.

Bij de sluisen in de Drentse Hoofdvaart

Ligt de bodem van het hoge pand vaak boven de waterstand van het lage pand. Als het water in de sluis zakt kun je de bodem zien liggen. Dat heet de drempel. We moeten altijd uitkijken dat we het roer vrijhouden van die drempel

Buiten Havelte vinden we een leuke ligplaats bij een rietdekkersbedrijf met een oldtimer in de tuin.

We varen langs een van de meest bijzondere bushaltes van Nederland. Het bushokje hang boven het kanaal en heeft voor de hele warme dagen een zwemtrapje om verkoeling te zoeken!

Via Meppel verlaten we de Drentse Hoofdvaart en gaan door het Meppelerdiep en het Zwartewater naar de Beukerssluis
Via de Beukerssluis komen we op de Beukersgracht die overgaat in het kanaal Beukers-Steenwijk

Als we het Steenwijkerdiep op gaan komen vier transportvliegtuigen van de luchtmacht over vliegen

Op het Steenwijkerdiep zien we de Onrust van Jeannette en Iede al liggen

We sluiten aan en hebben een hartelijk weerzien met .

We liggen naast een weiland met honderden scharrelkippen. 's Morgens omstreeks 10uur worden de dames losgelaten en stroomt het weiland langzaam vol met kippen.

Als we de volgende dag aan de koffie zitten is de wind flink aangewakkerd. Er is zoveel wind dat een spudpaal van de Onrust los raakt en het schip scheef in het kanaal komt te liggen.

Met ons laddertje kunnen we aan boord komen en al snel ligt het schip weer recht langs de wal.

Voor de zekerheid zetten we toch maar even een paar trossen bij. Eind goed al goed.

We bezoeken de villa Rams Woerthe.

Gebouwd in 1899 in de art nouveau stijl. Het is eer mooi gerestaureerd pand dat door de familie A. Tromp Meester is bewoond tot in 1908 de heer Tromp Meester is overleden.

In de salon krijgt men thee of koffie geserveerd met een kniepertje

Vanuit de serre heeft men een prachtig uitzicht op het park met hertenkamp en haar dubbele zichtlijnen. De rode beuk en vele uitheemse planten en bomen waren om te pronken. Er werden dan ook veel grote feesten gegeven in de tijd van Tromp Meester.

Na circa tien jaar leegstand is het door de gemeente gekocht en als gemeentehuis gebruikt.

Aan de buffetkast is te zien hoe hoog het detailniveau is.
Rechts boven staan twee bulldoggen.

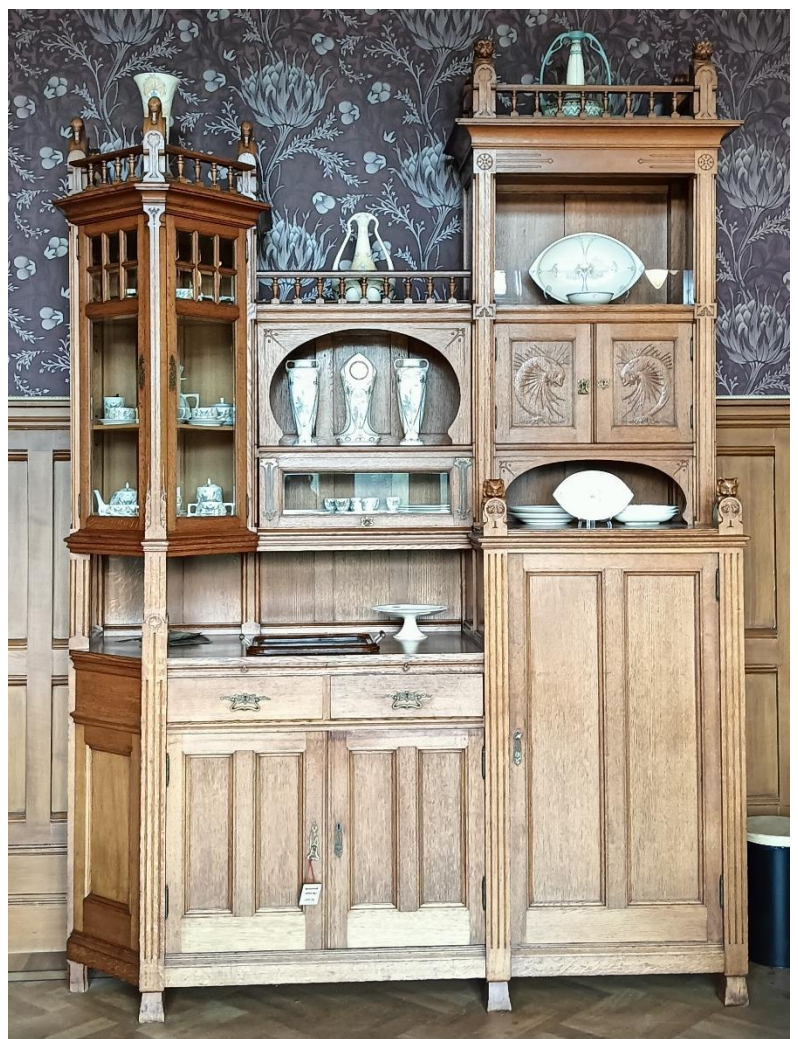
Linksboven zijn drie eenden uitgesneden.

Op de deurtjes in het midden zijn twee vissen te zien met daaronder twee poezen

In de deurstijl van de beide glazen deurtjes zijn muizen uitgesneden

De slotplaten en handvatten zijn speciaal voor het huis ontworpen en gemaakt. Net als de deurklinken en sloten door het huis heen.

De natuur staat model ten tijde van de art nouveau.

De keuken had wel wat weg van de keuken van mijn oma aan de Steijnlaan in Den Haag. Veel tegels, terrazzo aanrechtbladen en een schouw met fornuis. Vanuit de keuken uitzicht op de tuin

In de gangkast ligt de hoge zijden hoed. Die moet ik natuurlijk even passen

In het park vinden we een elfenbankje.

Terug aan boord blijkt de Avontuur van Mariëtta en Paul aangekomen te zijn.

Er volgt een gezellig diner met snel bij elkaar gebrachte gerechten van de Onrust, de Avontuur en de Kabeljauw.

De volgende aflevering, Nr. 28.....